

Brevdato 23-11-2015

Afsender Nina Larsen Saarnak (nis@dn.dk)

Modtagere TRM Lars Damkjær Jespersen (Sagsbehandler, Lov- og Kontraktkontoret); TRM Louise Friis (Sagsbehandler, Lov- og Kontraktkontoret)

Akttitel Høringssvar fra DN til lovforslag om nye VVM-regler for Transportministeriet

Identifikationsnummer 86236

Versionsnummer 1

Ansvarlig TRM Louise Friis

Vedlagte dokumenter Høringssvar fra DN til lovforslag om nye VVM-regler for Transportministeriet
Brev fra DN til Søren Pind om klageadgang jf. Transportministeriets lovforslag om VVM
DNs Høringssvar til lovforslag

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 01-12-2015

Til: TRM Lars Damkjær Jespersen (LDJ@TRM.dk), TRM Louise Friis (lof@TRM.dk)
Fra: Nina Larsen Saarnak (nis@dn.dk)
Titel: Høringssvar fra DN til lovforslag om nye VVM-regler for Transportministeriet
Sendt: 23-11-2015 11:53:31
Bilag: Brev fra DN til Søren Pind om klageadgang jf. Transportministeriets lovforslag om VVM.pdf; DN's Høringssvar til lovforslag.pdf;

Til Transportministeriet

Hermed følger høringssvar fra Danmarks Naturfredningsforening til Lov om ændring af lov om offentlige veje m.v., jernbaneloven og andre love. Desuden medfølger brev til Justitsminister Søren Pind om udkastets regler for klageadgang.

Med venlig hilsen

Nina

Nina Larsen Saarnak
Leder for lokale sager / Cand. Scient Geograf
Danmarks Naturfredningsforening
Masnedøgade 20, 2100 København Ø
Tlf.: 39 17 40 00
Dir.tlf.: 31 19 32 38, nis@dn.dk

.....
Vi ta'r naturens parti.
Støt og meld dig ind på [her](#)

Dato: 23. november 2015

Til: Justitsminister Søren Pind
Slotholmsgade 12
1215 København K

Danmarks
Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Telefon: 39 17 40 00
Mail: dn@dn.dk

Forespørgsel vedr. kommende regelgrundlag for klageadgang til domstolene i forbindelse forslag til lov om ændring af lov om offentlige vej, lov om jernbaner, lov om havne, m.v.

Kære Søren Pind

Danmarks Naturfredningsforening skriver til dig for at høre, hvilke lovgivnings- og vejledningsinitiativer dit ministerium agter at igangsætte i lyset af det lovforslag som din kollega Transportminister Hans Chr. Schmidt har fremsat om lov om ændring af lov om offentlige veje, lov om jernbaner, lov om havne, m.v.

I det fremsatte lovforslag fremgår, at den eneste klageadgang som Danmarks Naturfredningsforening stilles i udsigt, i forbindelse med de i nævnte lovforslag beskrevne administrative godkendelsesprocesser for VVM-pligtige anlæg, inden for lovforslagets anvendelsesområde, er adgang til prøvelse ved domstolene. I den forbindelse er det i lovforslaget fastlagt, at domstolene påser, at der skal være såvel nem adgang til prøvelse og samtidig skal denne adgang være økonomisk uoverkommelig for den klager, der ønsker at indbringe en sag som har været behandlet i overensstemmelse med lovforslagets bestemmelser for domstolene.

Som udgangspunkt er Danmarks Naturfredningsforening stærkt uenig i den tilgang til klageordning, der er indlejret i Transportministeriets lovforslag. Lovforslaget betyder bl.a., at følgende afgørelser i fremtiden skal indtales ved domstolene:

- de administrative myndigheders beslutning om hvorvidt de i lovforslagets bilag 2 nævnte projekter skal underkastes en VVM-procedure (den såkaldte screening af projekter)
- de administrative myndigheders godkendelse af, at det i lovforslaget krævede beslutningsgrundlag er tilstede, og
- klarheden og omfanget af vilkår i de af myndighederne udstedte tilladelser

En hel række af de forventede afgørelser vil, bl.a. på baggrund af den mangel på erfaring i Transportministeriets Trafik- og byggestyrelsen i at træffe disse afgørelser, betyde at foreningen og andre borgere nu skal indlede en større juridisk aktivisme ved domstolene for at få prøvet en relativ uerfaren myndigheds afgørelser. I den forbindelse gøres opmærksom på, at der i Natur- og miljøklagenævnet findes en ekspertise og erfaring i at forestå denne prøvelse.

Omkostninger til domstolsprøvelse

Danmarks Naturfredningsforening finder, at der i denne sammenhæng er behov for at tilvejebringe regler og/eller vejledning til domstolene om forståelsen af kravet om nem adgang til prøvelse, herunder adgang til relevante retsmidler, samt økonomisk overkommelig sagsbehandling ved domstolene. Normalt afgøres omkostningsspørgsmål i forbindelse med sager ved domstolene efter Retsplejelovens regler, nærmere bestemt lovens kapitel 30.

Der kan være behov for afklaring af en række spørgsmål, såsom

- hvorledes skal domstolen gribe spørgsmålet an om at pålægge sagsomkostninger til den tabende part i lyset af kravet om, at domstolsproceduren ikke må være uoverkommeligt dyr
- skal vurderingen af om en retssags omkostninger er uoverkommeligt dyre afgøres på grundlag af ydre forhold (sagens genstand, længde, etc.) eller på grundlag af sagsøgers økonomiske situation
- har det betydning, at retssagens omkostninger er uoverkommelige dyre eller ej skal afgøres efter dansk ret, under forudsætning af at VVM-direktivets opstillede mål nås
- kan det tillægges betydning om sagsøger rent faktisk ikke blev afholdt fra at anlægge sagen
- gælder reglerne om ikke uoverkommeligt dyr domstolsproces alene prøvelse i første instans

De pågældende spørgsmål vedrører ikke kun procesomkostningerne, men også spørgsmål i relation til adgang til relevante retsmidler.

Langt de fleste sager på miljøområdet handler om hvorvidt en given aktivitet har opnået de krævede godkendelser forud for aktivitetens iværksættelse. Denne type overtrædelser af lovgivningen gør, at overvejelser om opsættende virkning af klage næsten altid er nærværende i overvejelser om mulige retsskridt. I den forbindelse er det selvsagt af betydning, at adgangen til eksempelvis opsættende virkning af prøvelse ved domstolene ikke søges hindret gennem nedlæggelse af påstand om sikkerhedsstillelse i milliard-klassen.

Danmarks Naturfredningsforening ser frem til at høre nærmere om hvorledes disse og andre spørgsmål vil blive håndteret i kommende vejledninger i lyset af det af Transportministeren fremsatte lovforslag.

Med venlig hilsen

Michael Leth Jess
Direktør for Natur & Plan,
Danmarks Naturfredningsforening
Tlf: 31193241, mlj@dn.dk

Dato: d23. november 2015

Til: Transport- og Bygningsministeriet, Louise Friis (lof@trm.dk) samt
Lars Jespersen (ldj@trm.dk).

Danmarks
Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Telefon: 39 17 40 00
Mail: dn@dn.dk

Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje, lov om jernbaner, lov om havne, m.v.

Danmarks Naturfredningsforening skal hermed afgive høringssvar til det af Transportministeriet udarbejdede lovforslag om ændring af en række eksisterende love med det formål at tilvejebringe en særlovgivning for miljøvurdering af projekter (VVM) på ministeriets ressortområde. Foreningens kommentarer er struktureret i en indledende generel del og en kortere del med særlige kommentarer til enkelte bestemmelser i lovforslaget.

Generelle bemærkninger

Det er foreningens opfattelse, at lovforslaget aldrig burde have været fremsat i den form, hvori det fremtræder. Det fremgår ganske korrekt af lovforslagets indledende generelle bemærkninger, at såfremt lovforslaget ikke var blevet fremsat, ville projekter på Transportministeriets ressortområde blive omfattet af den generelle lov om miljøvurdering af planer, programmer og konkrete projekter, som Miljø- og fødevareministeren fremsatte en måned før fremsættelse af Transportministerens lovforslag.

Foreningen hæfter sig især ved, at der med den foreslåede ordning med et VVM-system som dækker generelt i Danmark, og et særligt for Transportministeriets ressortområde, savner en begrundelse. Der er således hverken saglige, funktionelle, organisatoriske eller økonomiske årsager til at Transportministeriet nu fremsætter et eget lovforslag, som omhandler den samme procedure som er omhandlet i Miljø- og fødevareministerens lovforslag. Foreningen finder, at denne fremgangsmåde strider ganske klart imod regeringens egen politik om et enklere og mere transparent regelgrundlag.

I forlængelse heraf skal foreningen påpege, at med det fremsatte lovforslag, vil der også i fremtiden være problemer i godkendelsen af projekter, som består af opfyldninger på søterritoriet og etablering af en VVM-pligtig aktivitet ovenpå denne opfyldning. Med lovforslaget fastholdes en helt uhensigtsmæssig todeling af godkendelseskompetencen, som desværre også har vist sig at til tider helt ukoordineret mellem de pågældende myndigheder, idet det fortsat vil være Trafik- og byggestyrelsen der er VVM-myndighed for opfyldningen, mens den stedlige kommune (oftest) er myndighed for godkendelsen af aktiviteten ovenpå opfyldningen. I en række situationer har de to kompetente myndigheder være uenige om lovgivningen førte til krav om VVM-pligt eller ikke – det bemærkes i den forbindelse at en opfyldning og derpå etableret VVM-pligtig aktivitet er at betragte som ét projekt i VVM-direktivets forstand.

Foreningen finder det endvidere uforståeligt, at der skulle være behov for et lovforslag som nærmest til punkt og prikke svarer til Miljø- og fødevareministerens lovforslag om samme, dog med den ene forskel at den kompetente myndigheds navn i Transportministeriets lovforslag er erstattet med Trafik- og byggestyrelsen. I forlængelse heraf er det foreningens opfattelse, at der samtidig sker en helt uhensigtsmæssig spredning af de offentlige ressourcer og viden om miljøvurdering af projekter (VVM), idet det bemærkes, at der nu skal ske en fuldstændig organisatorisk og vidensmæssig opbygning af relevante kompetencer i Trafik- og byggestyrelsen.

Endelig har foreningen sammen med organisationerne Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, Kommunernes Landsforening, Friluftsrådet og Dansk Ornitologisk Forening, samt Professor Lone Kørnøv fra Center for miljøvurdering, Aalborg Universitet tilbragt mere end 2½ år med at diskutere struktur og indhold af de fremtidige VVM-regler i Danmark. Dette arbejde bliver helt tilsidesat i det af Transportministeriet fremsatte lovforslag. Et væsentligt ønske fra stort set alle organisationer har været, at der blev ryddet op i den danske VVM-lovgivning, så de administrative ordninger blev baseret på en enkeltstående lovgivning. Den tid og viden som organisationerne har lagt i at bidrage til en fremtidssikret implementering af VVM-direktivet i Danmark er med lovforslaget helt tilsidesat, med det ene formål at sikre at Transportministeriet kan få en egen lovgivning. Det bemærkes at udvalgsarbejdet bl.a. havde som konsekvens at Klima, Energi og Forsyningsministeriet har besluttet sig for at lade projekter inden for dette ministeriums ressortområde omfatte af Miljø- og fødevarerministerens lovforslag.

Det er foreningens anbefaling, at Transportministeren trækker lovforslaget tilbage og i stedet indleder en dialog med Miljø- og fødevarerministeren om at tilpasse dennes lovforslag til også at kunne rumme projekter på Transportministeriets ressortområde.

På denne baggrund kan Transportministeriet udarbejde et mere bearbejdet lovforslag til regulering af VVM-proceduren for anlægslov-projekterne.

Særlige bemærkninger

Anlægslovene

Som udgangspunkt hilses det velkomment, at Transportministeriet har forstået, at undtagelsen i VVM-direktivets art. 1(4) med revisionen af VVM-direktivet (i det reviderede direktiv nu art. 2(5)) ikke længere er en blankocheck for anlægslovene.

Det er dog ifølge foreningen kritisabelt, at der ikke i den forbindelse er taget stilling til en minimums høringsfrist for anlægslovene. Anlægslovene indeholder typisk nogle af de mest miljøpåvirkende projekter i Danmark, og det er derfor foreningens opfattelse, at der i den forbindelse bør fastsættes en minimums høringsfrist for offentligheden. Som det er nu er det ene og alene op til regeringen og Folketinget at træffe beslutning om hvor lang en høring offentligheden kan forvente inden der træffes beslutning om vedtagelse af anlægsloven. Det bemærkes i den forbindelse at vi i nyere tid har oplevet høringsfrister for vedtagelse af ny lovgivning på mindre end 72 timer fra fremsættelse til endelig vedtagelse.

Det er foreningens opfattelse, at en minimums høringsfrist for anlægslovene skal fastsættes for at lovforslaget er i overensstemmelse med VVM-direktivet.

Miljømyndigheden

I lovforslaget er Trafik- og byggestyrelsen indsat som den kompetente miljømyndighed for alle administrative godkendelsesprocesser. Foreningen har aldrig tidligere været opmærksom på, at der skulle være en særlige viden om miljø- og naturforhold i Trafik- og byggestyrelsen, som i denne sammenhæng kan sammenlignes med det ansvar og den viden, der må forudsættes tilstedeværende, såfremt myndigheden skal kunne løfte opgaven som beskrevet i det reviderede VVM-direktiv. Foreningen foreslår derfor, at lovforslaget revideres således, at Trafik og byggestyrelsen fortsat fastholdes som godkendelsesmyndighed, men at dette ansvar forudsættes udøvet på baggrund af en forudgående høring af Natur og Miljøstyrelsen.

Klageadgang

Lovforslaget bygger i modsætning til Miljø- og fødevarerministerens lovforslag på, at borgere og foreninger som Danmarks Naturfredningsforening udelukkende kan klage ved at gå til domstolene. Det er foreningens opfattelse, at dette forslag er en de facto udelukkelse af klageadgangen, på grund af den byrde det vil være for den læge borger at skulle finde en advokat, der har den fornødne ekspertise, og som dernæst skal afvente mere end 18 måneders behandling i første instansen (dette er et meget favorabelt tidsestimat). Danmarks Naturfredningsforening

ville nok kunne finde en advokat til at påtage sig en klagesag, men alene retsafgiften forbundet med en klagesag udgør en voldsom barriere. Dernæst er der risikoen forbundet med at skulle føre en sag, hvor der er en risiko for at foreningen kan pålægges at skulle betale både egne og modpartens omkostninger.

Endnu en gang må der henvises til miljøområdet, hvor et allerede eksisterende og velfungerende administrativt klageorgan som Miljø- og Naturklagenævnet sagtens ville kunne indsættes som klageorgan, også i den i lovforslaget foreslåede lovgivning.

I lovforslaget er der optaget bestemmelser om, at retten skal påse, at både adgangen til at påtale en sag er nem og uden unødvendig økonomisk byrde for sagsøger, så virker dette i sin helhed som mere proklamation end virkelighed. Foreningen har på denne baggrund henvendt sig til Justitsministeren, for at forespørge, hvilke konkrete regler og/eller vejledninger ministeren agter at udstede i medfør af Retsplejeloven med henblik på at sikre, at foreningen og andre klagere både får en særlig nem adgang til prøvelse ved domstolene og en økonomisk ikke-byrdefuld sagsbehandling ved domstolene. Foreningens henvendelse til Justitsministeren vedlægges som bilag til høringssvaret.

Med venlig hilsen

Michael Leth Jess
Direktør for Natur & Plan, Danmarks Naturfredningsforening
Tlf: 31193241, mlj@dn.dk